

Učiteljski Tovariš

Glasilo avstrijskega jugoslovanskega učiteljstva.

Vsebina: Zaveza avstr. jugoslovanskih učit. društev. — Velika noč. — Novi okrajni šolski nadzorniki na Kranjskem. — Zmes — Društveni vestnik. — Vestnik. — Simon Jenko: Pesmi II. — Listnica uredništva.

Zaveza avstr. jugoslovanskih učit. društev.

Vabilo

k seji upravnega odbora

„Zaveze avstrijskih jugoslov. učiteljskih društev“,

ki bo dne 8. mal. travna t. l. ob 1. uri popoldne v hotelu „Štrukelj“ v Ljubljani. (Kolodvorske ulice).

Dnevni red:

1. Pozdrav predsednikov.
2. Poročilo tajnikovo.
3. Poročilo blagajnikovo.
4. Poročilo o Zavezinih listih.
5. Določitev kraja in časa XIII. glavne skupščine „Zaveze“.
6. Posamezni predlogi.

Vodstvo „Zaveze avstr. jugoslovanskih učiteljskih društev“.

V Ljubljani, dne 24. sušca 1901.

Tajnik:
Drag. Česnik.

Predsednik:
L. Jelenc.

Velika noč.

Velepomemben praznik praznuje naša cerkev: praznik vstajenja Gospodovega. Sovravštvo in zavist fanatizirane izraelskega duhovništva sta obsodili Sinu božjega — Njega, ki je učil vero ljubezni — k smrti, in kot zločinec, viseč na lesu križa med dvema zločincema, je izdihnil, ko so mu še v poslednjem hipu omočili od bolečin razpaljene in izsušene ustnice z grenkim žolčem . . .

A Njegov glas je splaval k nebu in je prosil Boga Očeta: „Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo!“

Tako nam govori zgodovina Kristusovega trpljenja in Njegove smrti.

Kolikor že ima lepote na sebi Spasiteljevo življenje, najlepši moment življenja in delovanja Boga-človeka je pač Njegova smrt, ko je truden nagnil glavo in umrl za svoje ideale.

Takrat je visela na križu resnica in pravica, a pod njo je obhajala svoje orgije umazanost in zloba.

Kristus je bil učitelj. Svoje nauke je učil z vso gorečnostjo, z vsem navdušenjem, z vso vztrajnostjo, ki

prešinja tistega, kdor je prepričan o resničnosti in dobroti tega, kar uči. V Njegovih besedah, navdahnjenih z vzneseno poezijo, je trepetala prava ljubezen. Njegov nauk je sezal v duše, ker je prihajal iz duše, blažil in tolažil je srca, ker je prihajal iz srca. Dvigal je siromake iz prahu, in Njegov prst je kazal proti nebu, kjer je pripravljeno večno domovanje tistim, ki so z duhom vdani Bogu. Kristus ni iskal posvetnega blaga in bogastva, svojega kraljevstva ni hotel imeti tu, kjer biva minljivost. Njegove roke niso segale po posvetni vladi, temveč so se v molitvah sklenjene dvigale proti solncu, ki je vrelec življenja. In ko je videl svetišče svojega Očeta, kako ga oskrunjajo dobičkaželjni in nenasitni krivonosni barantavci, takrat je z bičem izganjal iz tega, kar je last Njegovega Očeta, te oskrunjevalce hiše božje.

Kristus je bil najidealnejši človek, kar jih pozna zgodovina človeškega rodu! Kristus je bil najplemenitejši učitelj, kar jih pomni človeški um!

In število Njegovih učencev se je množilo. V utrujenih očeh je zopet zažarel ogenj, kadar so pokojno počivale na odkritosrčnem Njegovem obličju. V potrtem srcu je zaplapolala nova nada, kadar je padla vanje tolažilna Njegova beseda. Kakor kadar solnčni prameni posijejo na zemljo, tako so ob Njegovem nauku vzrasle nove kali v človeških dušah, kali, oznanjujoče bogato rast in bogat sad.

A On je videl blagovite svoje uspehe, pa je bil ponižen in krotak, vdan in ljubeč — a tudi ljubljen in sovražen kot vsak, ki uči pravico. Hodil je bos in razoglav, in preprosto je bilo Njegovo krilo. Ni se ščepiril v škrlatu in hermelinovih kožah, in solnčni žarki se niso lomili v zlatih, z dragulji posutih našitkih! Obsevali so z razkošno svojo toploto ponižnega učenika, ki ni posedal po blazinastih prestolih, temveč ki je hodil po kamenitih stezah od hiše do hiše ter učil in tolažil, zdravil in v ljubezni utrjal svoje ljudstvo. A spremljala ga je ponižna četa preprostega ljudstva, vdana svojemu učeniku z vsakim dihom. Njegovo spremstvo se ni košatilo v bogastvu in krasu — bilo je kmetiškoponižno kot je bil njegov učenik.

Kristus ni rotill ljudstva, naj sluša Njegove nauke, ljubezen, izvirajoča iz Njegovega srca, je objemala vse ljudi v enaki meri in jih priklepala nanj, ki jih je prišel odrešit in zveličat. Ljudstvo se mu ni vdalo, ker se ga je balo, ljudstvo se mu je vdalo, ker ga je ljubilo!